

Forstkandidat Anders Kiær

postmottak@kld.dep.no

Deres ref.:

Vår ref:

2480 Koppang, 15.12.2014

Faggrunnlag_om_bestandsmål_for_
ulv_og_ulvesone_2014_12_14.doc

Høring angående FAGGRUNNLAG OM BESTANDSMÅL FOR ULV OG ULVESONE

For å skape et bedre grunnlag for dialog i ulvedebatten og tillitt til det som presenteres av offentlige myndigheter, burde roller innen byråkrati og forvaltning være bedre avklaret. Utover fag er det mye politikk i rapporten «Faggrunnlag om bestandsmål for ulv og ulvesone». Byråkrater med ansvar for rapporten burde og bør ikke ha nære bånd til noen særorganisasjoner på området. Om det ikke rammes formelt av inhabilitet, svekker det tillitten til det som legges frem. Slike situasjoner burde statsråden ha forhindret.

Kommentarer til selve rapporten:

Ulven var utryddet i Norge på det tidspunkt vi forhandlet om tilslutning til Bernkonvensjonen. Forskingen viser at vi ikke har noen særegen skandinavisk ulvestamme. Dagens ulvestamme i Sverige og Norge er oppformert fra noen få individ med innvandret finsk/russisk ulv. Flere fagmiljøer reiser tvil om Norge i henhold til Bernkonvensjonen er forpliktet til å ta vare på innvandret ulv av russisk og finsk avstamning. Den norske forhandlingslederen kunne fortelle at gjeninnføring av ulv i Norge aldri var tema. Ved tilslutning til Bernkonvensjonen var norske politikere derimot svært opptatte av at Norge var et land med omfattende beiting i utmarka, og at dette skulle hensyntas. Artikkel 9 i Bernkonvensjonen åpner da også for unntaksordning der rovdryvern skaper problemer for tradisjonelt beitebruk.

De svensk/norske ulvene er oppformert fra noen få individ av finsk/russisk ulv, og har ikke noen genetisk variasjon som ikke også finnes i de samme finsk/russiske. Genene og den genetiske variasjon vil fortsatt finnes i Russland og Finland helt uavhengig av skjebnen til ulven i Skandinavia.

En begrunnelse for å beholde ulven i Skandinavia må da være at man politisk ønsker ulven som en art i økosystemet uavhengig av de betydelige problemer dette skaper.

Dersom det skal være en fast bestand av ulv i Norge, må det være innenfor en egen ulvesone.

Å ha fast etablert ulv i de prioriterte beiteområdene vurderes som en umulig situasjon. Hensynet til beitebruk i utmarka bør i sterk grad vektlegges når ulvesonen på ny skal fastsettes. Ulvesona bør ikke utvides videre nordover i Hedmark. Det bør være en buffer både mot sauetette områder, mot tamreinområdene og mot leveområdene for villrein. Norge har et særskilt ansvar for Europas siste gjenlevende villreinstammer.

Mange rødlistede plantearter i utmark er avhengig av beiting av husdyr. Det etterlyses at en vurderer (etter biomangfoldslovens §§8-12) hvordan reintroduksjon av ulv i ulike typer norsk natur direkte og indirekte vil kunne påvirke annet biologisk mangfold.

Statistikken viser at det er mindre tap til ulv innenfor ulvesonen. Det er enkelt å forklare og forståelig - det er ikke lenger noe fri beitebruk innenfor dagens ulvesone. I tillegg vises til statistikk om at problemer med ulv er lite når en ser hele kommuner eller større områder under ett. Slik kan ikke en offentlig myndighet misbruke statistikk.

Det er enkeltpersoner, enkeltbrukere og små bygdelag som bærer hele belastningen av ulvepolitikken. Skal man få et seriøst grunnlag, må man faktisk spørre de som blir direkte rammet – ikke alle de andre som tåler så inderlig vel den urett som ikke rammer dem selv.

En regjering utgått fra Høyre og FrP kan ikke bruke dette grunnlaget i sin videre politikk på dette området.

Det handler om at enkeltmennesker blir fratatt sine rettigheter og sitt levebrød. Skal man fortsatt ha ulv i Norge, må de som fratatt sine rettigheter kompenseres av det flertallet som påstås å ønske ulv. Dette gjøres jo i andre sammenhenger bl.a. når områder fredes etter bestemmelser i naturmangfoldloven. Det burde ikke være vanskelig å få til på rovdryrområdet. Tapte beiterettigheter og jaktrettigheter må erstattes fullt ut.

Svært mange brukere har satset på store nyinvesteringer i driftsbygg og besetninger i tillitt til at nåværende politikk angående ulvesone blir videreført. Videre er det ut fra det politiske grunnlaget laget regionale forvaltningsplaner for rovdyr. De som har satset i prioriterte beiteområder må kunne leve i forvissning om at det ikke blir store endringer (utvidelser) av ulvesonen. Forutsigbarhet for husdyrnæringer med investeringer som er gjort for en lang periode er viktig – de som har satset ut fra gjeldende politikk om differensiert forvaltning må ikke presses ut av næringen. En må heller reise spørsmålet om ikke den differensierte forvaltningen må bli mer effektiv i de prioriterte beiteområdene.

For lisensjakten bør det tillates å bruke moderne utstyr til jakten. Når SNO ved uttak av ulv kan benytte helikopter, burde det gis tillatelse for lisensjegerne, forutsatt grunneiers tillatelse, til å bruke snøscooter til sporing, ringing og utsetting av poster under jakten. Det vil gjøre den langt mer effektiv, også i områder som har dårlig dekning av brøytete veier/skogsveier.

Dersom Stortinget fortsatt velger å ha finsk/russisk ulv i norsk natur, må bestandsmålet være så lavt som mulig. Ynglende grenseflokker med tilhold i både Sverige og Norge må telle med en faktor 0,5 for beregning av det norske bestandsmålet. Bestandsmålet bør reduseres, men

uansett må det ikke økes utover tre ynglinger, grenseflokkenes andel inkludert. Det skal ikke være ynglende ulv eller etablert ulv utenfor ulvesonen.

Når lisensfelling ikke er vellykket, må restkvoter tas ut effektivt av SNO.

I lokalområdet der ulv etablerer seg fast, forsvinner hele grunnlaget for utmarksbasert næring. Erfaringer fra Stor-Elvdal viser at elgjegerne forsvinner, småviltjegerne forsvinner og utleie av hytter og skogshusvær blir borte. For enkelte innenfor området hvor ulv er etablert, kan hele eller det vesentlige av inntektsgrunnlaget på utmark falle bort i tillegg til tapte beiterettigheter.

Ulveproblematikken er en konflikt som regjeringen kan løse, dersom det finnes vilje og gjennomføringsevne. Ta gjerne kontakt med oss som har jobbet lokalt som Høyrepolitikere i en hel mannsalder og som kjenner både historien, problemene, utfordringene – og – kanskje også løsningene !

Mvh

Anders Kiær
Stor-Elvdal